

РЕШЕНИЕ

№ 21525

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 21.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2121** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на П. Д. П., чрез адв. Д. С. от САК, срещу отказ на ЧСИ А. П., рег.№849, район на действие СГС, за предоставяне на информация по заявление за достъп до лични данни, обективиран в писмо от 29.01.2025 г. /л.10 от делото/

В жалбата се сочи, че на 30.04.2024 г. жалбоподателката по електронна поща е изпратила искане до ЧСИ А. П. на основание чл. 15 от Регламент(ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, в качеството на субект, на когото се обработват лични данни, да се предоставят копия от данните ѝ съгласно пар.3 и копия на носителите на данните ѝ.

С него е поискано да се предоставят личните данни на П. П., използвани във връзка с воденото изпълнително дело, и съдържащи лични данни на лицето включително копия на всички носители, на които има нейни лични данни. Претендират се разноски по делото.

Ответникът по жалбата – частен съдебен изпълнител А. П., в писмено становище от процесуален представител по пълномощие, оспорва жалбата и моли да се остави без уважение. В писмен отговор посочва, че в оспореното писмо се съдържа ясна, достъпна и разбираема информация относно обработката на лични данни и оспорва твърдението за постановен изричен или мълчалив отказ за предоставяне на информация. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Съставът на АССГ , след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.01.2024г. жалбоподателката П. Д. П. подаде по електронен път до ЧСИ А. П. искане на основание чл. 15 от общия регламент за защита на личните данни като е заявила правото си на достъп до личните ѝ данни, обработвани от ЧСИ А. П., съгласно чл. 15 от ОРЗД, както и правото да получи копие от личните ѝ данни съгласно чл. 15, ал. 3 от ОРЗД, включително копие на всички носители, на които има нейни лични данни, защитени от законите за защита на личните данни.

С оспореното Уведомление от 29.01.2025г. от длъжностно лице по защита на личните данни е уведомена, че личните ѝ данни са обработвани единствено за целите на изпълнителния процес , посочени са на кои получатели са изпращани лични данни , отговорено е , че делото се съхранява съгласно Наредба №4 от 6.02.2006г. за служебните архиви на частните съдебни изпълнители. В отговора изрично е посочено , че копия от всички документи по изпълнителното дело са получени от П. .

Съдът, като взе предвид направените в жалбата оплаквания и относимата нормативна уредба, намира от правна страна следното:

Специалният закон (ЗЗЛД) не въвежда ограничение за достъпа до съд с оглед характеристиките на отказа за достъп по член 15 от ОРЗД като административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, на обжалване пред съда подлежат актовете и действията на администратора и на обработващия лични данни, съставляващи нарушение на правата на субекта на данни по ОРЗД, каквото нарушение е отказът за достъп по член 15 от ОРЗД (Определение № 8522 от 05.10.2022 г. на Върховен административен съд по адм. д. № 8398/2022 г.).

Затова и жалбата на П. П. подлежи на разглеждане от настоящия съд (чл. 132, ал. 1 и чл. 133, ал. 1 АПК) по общия реда на чл. 145 и следващите АПК.

Съдебното производство не е предпоставено от произнасянето на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), доколкото специалният закон (чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД) не поставя подобно ограничително условие (вж. и Определение № 15364 от 10.12.2020 г. по адм. д. № 11137/2020 г. на Върховен административен съд). В случая съдът служебно е събрал информация и е установено по делото, че няма данни пред КЗЛД(така Писмо изх. № ППН-01-344#1/26.03.2025 г. на Председателя на КЗЛД) да е висящо производство за изтъкнатото с жалбата пред съда нарушение, което би било пречка за разглеждането на жалбата по чл. 39, ал. 4 ЗЗЛД.

Жалбата е допустима и от гледна точка на срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД, доколкото е подадена на 20.02.2025 г., а молбата за предоставяне на лични данни е от 24.01.2025 г.

Съгласно чл. 39 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на

обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

ЧСИ А. П. е администратор на лични данни, съгласно чл.3, ал.2 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 4, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 – Общия регламент относно защитата на данните.

Съдът приема за безспорен факта, че ЧСИ А. П. е обработвал лични данни на жалбоподателката по образуваното изпълнително дело , като ответникът има качеството на длъжностно лице по защита на личните данни по смисъла на чл. 37 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679), респ. обработва лични данни от името на администратора на такива.

Законът за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът, в лицето на частния съдебен изпълнител (ЧСИ), може да обработва лични данни. Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.16, ал.1 от ЗЧСИ, където е посочено, че „Частният съдебен изпълнител има право на достъп до лични данни на длъжника, когато това е нужно за целите на изпълнението”. Съгласно разпоредбите на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ по възлагане от вискателя, частният съдебен изпълнител може, във връзка с изпълнителното производство, да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други. Следователно ЧСИ има законово правомощие и нормативно основание да изисква и да получава данни за физически лица-длъжници, които са нужни за целите на изпълнителното производство.

Разгледано по същество, оспорването е основателно.

Според чл. 4, параграф 1 от Регламент 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице".

Съгласно чл. 4, параграф 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД е регламентирано, че субектът на данни упражнява правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

В чл. 15 от Регламент 2016/679, е предвидено "право на достъп на субекта на данните", като в

параграф 1 е прието, че "субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните...".

Според чл. 15, параграф 3 от Регламент 2016/679, "администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване. "

В конкретния случай, отправената от жалбоподателката писмена молба до администратора на лични данни – ЧСИ А. П., несъмнено има характер на заявление по смисъла на чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД и съдържа реквизитите по чл. 37в от ЗЗЛД. Същата е подадена във връзка с упражняване на правата по чл. 15 от Регламент 2016/679 и предвид цитираните разпоредби, администраторът е длъжен да предостави копие от личните данни на субекта, така както предвижда чл. 15, параграф 3 от Регламент 2016/679.

Действително копие на лични данни не би следвало да се отъждествява с копие от документи, в каквато насока е било и отправеното от жалбоподателя искане, но следва да се отчете, че разпоредбите на Регламент 2016/679 предоставят права на субекта на данни, които последният може да упражни, като тези права произлизат от фундаменталното право на достъп до информация за личните данни, които съответният администратор обработва на конкретен субект, като в случая обработването първоначално е започнало по повод възникнало правоотношение между администратора и субекта на данни – образувано изпълнително дело.

В подкрепа на горното са разпоредбите на чл. 12 от Регламент 2016/679. Според параграф 1 на чл. 12 от Регламент 2016/679, "администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства", а с чл. 12, параграф 2 от Регламент 2016/679 е вменено задължение на администратора на лични данни да "съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22. "

С оглед възникналите между оспорващата и ответника взаимоотношения, с предоставяне на част от информацията по чл.15 от ОРЗД физическото лице е било лишено и от правата, които му предоставя чл. 14 от Регламент 2016/679, и по-конкретно това по параграф 1, буква "в" - правото да се получи информация за целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването. Така, субектът е поставен в невъзможност да разбере дали личните му данни се обработват законосъобразно, по смисъла на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

От друга страна, дори копие от въпросните документи по изпълнителното дело да е на разположение на оспорващата, субектът на данните не може да бъде лишен от възможността да упражни правата си по ЗЗЛД и Регламент 2016/679 във връзка с явно съществуващите между него и администратора на лични данни взаимоотношения.

В случая, като не е изпълнил в пълнота искането от ответника е лишил жалбоподателката и от "правото на защита на личните данни", което ѝ се предоставя с чл. 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като съответно е била поставена и в невъзможност да придобие непосредствени впечатления за спазване на задължението на администратора за осигуряване защитата на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите, определени в чл. 5 от Регламент 2016/679. Оспореният отказ възпрепятства жалбоподателката да се възползва и от правото по чл. 8, параграф 2 Хартата на основните права на Европейския съюз, да получи ясна представа за това дали данните ѝ са обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието ѝ или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание. Правилни са възраженията на жалбоподателката, че предоставения достъп е непълен. Не е предоставена информацията относно предвидения срок на съхранение или критериите за неговото определяне. В оспореното писмо не е посочено ясно наличието на други свързани с воденото изпълнително дело документи в които се съдържат лични данни на жалбоподателката. Според параграф 1 на чл. 12 от Регламент 2016/679, администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език.

По изложените съображения, оспореното писмо за предоставяне на пълен достъп до данните обработвани от ответника се явява незаконосъобразен. Поради това, същият следва да бъде отменен, а ответникът задължен да представи пълна информация вкл. копия от документи и информация за извършени действия – справки, кореспонденция, фактури, съдържащи лични данни на жалбоподателката по воденото изпълнително дело и във връзка с него.

Изложеното дотук налага на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК оспореният отказ да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на администратора на лични данни за предоставяне на исканите документи и информация, съдържащи лични данни на жалбоподателката.

При този изход на спора основателна се явява заявената от процесуалния представител на жалбоподателката претенция за присъждане на сторените по делото разноски. Според представения списък на разноските по чл.80 от ГПК се претендира присъждането на 10 лв. за заплатена държавна такса, както и възнаграждение за един адвокат, определено по усмотрение на съда. В представения по делото договор за правна защита и съдействие е посочено, че е предоставена безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38, ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е в значително материално затруднение. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което съдът, след като прецени фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем на процесуална защита и след като взе предвид приетото с решение по дело С-438/22 на СЕС, следва да определи адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд –

София град, второ отделение, 76-и състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ частичен отказ на ЧСИ А. П., рег.№849, район на действие СГС, за предоставяне на информация по заявление за достъп до лични данни, обективиран в писмо от 29.01.2025 г..

ИЗПРАЩА преписката на ЧСИ А. П., рег.№849, район на действие СГС за ново произнасяне по молбата при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА ЧСИ А. П., рег.№849, район на действие СГС да заплати на П. Д. П. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА ЧСИ А. П., рег.№849, район на действие СГС да заплати на адв. Д. С. САК сумата от 700 лева адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.